

ПЪЛНИ СИСТЕМИ ОТ ФУНКЦИИ НА ВЕБЕР — ЕРМИТ

ПЕТЪР РУСЕВ

Петър Русев. ПОЛНЫЕ СИСТЕМЫ ФУНКЦИЙ ВЕБЕРА — ЭРМИТА. Пусть $\{D_\nu(z)\}_{\nu \in \mathbb{C}}$ обозначает систему функций Вебера — Эрмита. Доказывается, что система

$$(*) \quad \left\{ \exp(-t^2/4) D_{\omega n + \sigma}(t) \right\}_{n=0}^{\infty}$$

полна в пространстве $L_2(-\infty, +\infty)$, если $0 < \omega < 4/3$ и $\operatorname{Re} \sigma > -1/2$. Полнота функций Эрмита

$$(**) \quad \left\{ \exp(-t^2/2) H_n(t) \right\}_{n=0}^{\infty}$$

в том же пространстве является частным случаем ($\omega = 1, \sigma = 0$).

Peter Rusev. COMPLETE SYSTEMS OF WEBER — HERMITE FUNCTIONS. Let $\{D_\nu(z)\}_{\nu \in \mathbb{C}}$ be the system of Weber — Hermite functions. It is proved that the system (*) is complete in the space $L_2(-\infty, +\infty)$, if $0 < \omega < 4/3$ and $\operatorname{Re} \sigma > -1/2$. The completeness of Hermite functions (**) in the same space is a particular case ($\omega = 1, \sigma = 0$).

1. ФУНКЦИИ НА ВЕБЕР — ЕРМИТ

Всяко (аналитично) решение на диференциалното уравнение

$$y'' + \left(\nu + \frac{1}{2} - \frac{z^2}{4} \right) y = 0, \quad \nu \in \mathbb{C},$$

се нарича функция на параболичния цилиндър или още функция на Вебер-Ермит. Такава е например функцията D_ν , дефинирана чрез

$$D_\nu(z) = 2^{\frac{\nu}{2}} \exp\left(\frac{-z^2}{4}\right) \frac{\Gamma\left(\frac{1}{2}\right)}{\Gamma\left(\frac{1-\nu}{2}\right)} \Phi\left(\frac{-\nu}{2}, \frac{1}{2}; \frac{z^2}{2}\right) + \frac{z}{\sqrt{2}} \frac{\Gamma\left(\frac{-1}{2}\right)}{\Gamma\left(\frac{-\nu}{2}\right)} \Phi\left(\frac{1-\nu}{2}, \frac{3}{2}; \frac{z^2}{2}\right),$$

където $\Phi(a, c; z)$ е една от стандартните изродени хипергеометрични функции ([1], II, 8.2, (4)). В частност, ако $\nu = n$ е цяло неотрицателно число,

$$\exp\left(\frac{t^2}{4}\right) D_n(t) = 2^{-\frac{n}{2}} H_n\left(\frac{t}{\sqrt{2}}\right), \quad n = 0, 1, 2, \dots,$$

където H_n е n -тият полином на Ермит ([1], II, 8.2, (9)).

От горното съотношение получаваме, че

$$\exp\left(-\frac{t^2}{2}\right) H_n\left(\frac{t}{\sqrt{2}}\right) = 2^{\frac{n}{2}} \exp\left(-\frac{t^2}{4}\right) D_n(t), \quad n = 0, 1, 2, \dots,$$

и ако дефинираме $H_n^*(t) = 2^{-\frac{n}{2}} H_n\left(\frac{t}{\sqrt{2}}\right)$, идваме до равенството

$$(1) \quad \exp\left(-\frac{t^2}{2}\right) H_n^*(t) = \exp\left(-\frac{t^2}{4}\right) D_n(t), \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

Както не е трудно да се убедим, пълнотата на системата

$$\left\{ \exp\left(-\frac{t^2}{2}\right) H_n^*(t) \right\}_{n=0}^{\infty}$$

в пространството $L_2(-\infty, +\infty)$ е еквивалентна с пълнотата на системата функции на Ермит

$$(2) \quad \left\{ \exp\left(-\frac{t^2}{2}\right) H_n(t) \right\}_{n=0}^{\infty}$$

в същото пространство. Това, накратко казано, е следствие от обстоятелството, че всяка от системите $\{H_n(t)\}_{n=0}^{\infty}$ и $\{H_n^*(t)\}_{n=0}^{\infty}$ е линейно независима, тъй като $\deg H_n = \deg H_n^* = n$ за всяко $n = 0, 1, 2, \dots$ и следователно е базис на пространството на полиномите.

В сила е интегралното представяне ([1], II, 8.3, (4))

$$\sqrt{\frac{\pi}{2}} \exp\left(-\frac{t^2}{4}\right) D_\nu(t) = \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^\nu \cos\left(tu - \nu \frac{\pi}{2}\right) du,$$

което е валидно, ако $\operatorname{Re} \nu > -1$.

Да дефинираме за $t \in (-\infty, +\infty)$, $z \in \mathbb{C}$ и $\sigma \in \mathbb{C}$

$$W_\sigma(z, t) = \sqrt{\frac{\pi}{2}} \exp\left(-\frac{t^2}{4}\right) D_{z+\sigma}(t).$$

Тогава получаваме интегралното представяне

$$W_{\sigma}(z, t) = \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} \cos\left(tu - \pi \frac{z+\sigma}{2}\right) du,$$

което е валидно за $\operatorname{Re} z > -1 - \operatorname{Re} \sigma$. От него следва, че

$$(3) \quad W_{\sigma}(z, t) = \cos \frac{\pi(z+\sigma)}{2} U_{\sigma}(z, t) + \sin \frac{\pi(z+\sigma)}{2} V_{\sigma}(z, t),$$

където

$$(4) \quad U_{\sigma}(z, t) = \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} \cos tu \, du,$$

$$(5) \quad V_{\sigma}(z, t) = \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} \sin tu \, du.$$

Каквото и да е $x_0 > -1 - \operatorname{Re} \sigma$, всеки от интегралите в (4) и (5) е равномерно сходящ в ивицата $-1 - \operatorname{Re} \sigma < \operatorname{Re} z < x_0$. Следователно всеки от тях дефинира комплексна функция, която е холоморфна в полуравнината $\operatorname{Re} z > -1 - \operatorname{Re} \sigma$. Съгласно (3) същото важи и за функцията $W_{\sigma}(z, t)$, разглеждана като функция на комплексната променлива z в тази полуравнина.

Функциите (4) и (5) могат да се изразят чрез функцията $\Phi(a, c; z)$, а именно в сила са представянията ([2], стр.509, 3.952, 7., 8.)

$$(6) \quad 2^{-\frac{z+\sigma-1}{2}} U_{\sigma}(z, t) = \Gamma\left(\frac{z+\sigma+1}{2}\right) \Phi\left(\frac{z+\sigma+1}{2}, \frac{1}{2}; -\frac{t^2}{2}\right),$$

$$(7) \quad 2^{-\frac{z+\sigma}{2}} V_{\sigma}(z, t) = t \Gamma\left(\frac{z+\sigma+2}{2}\right) \Phi\left(\frac{z+\sigma+2}{2}, \frac{3}{2}; -\frac{t^2}{2}\right).$$

От асимптотичната формула ([1], I, стр.286, 6.13)

$$\Phi(a, c; x) = \frac{\Gamma(c)}{\Gamma(c-a)} (-x)^{(-a)} (1 + O(|x|^{-1})), \quad \operatorname{Re} x \rightarrow -\infty$$

и от представянията (6) и (7) следва тогава, че за всяко $z = x + iy$ с $x > -1 - \operatorname{Re} \sigma$:

$$|U_{\sigma}(z, t)| = O(|t|^{-x-\operatorname{Re} \sigma-1}), \quad |t| \rightarrow +\infty,$$

$$|V_{\sigma}(z, t)| = O(|t|^{-x-\operatorname{Re} \sigma-1}), \quad |t| \rightarrow +\infty.$$

От горните съотношения следва, че каквото и да е z с $\operatorname{Re} z > -\frac{1}{2} - \operatorname{Re} \sigma$, всяка от функциите $U_{\sigma}(z, t)$ и $V_{\sigma}(z, t)$ е от пространството $L_2(-\infty, +\infty)$. От (3) следва, че същото важи и за $W_{\sigma}(z, t)$ като функция на t за всяко фиксирано z с $\operatorname{Re} z > -\frac{1}{2} - \operatorname{Re} \sigma$.

2. ПОМОШНИ ТВЪРДЕНИЯ

Л е м а 1. Каквито и да са $\alpha > 0$ и $\beta > 0$, съществува константа $A = A(\alpha, \beta)$, такава, че за всяко $z = x + iy$ с $x \geq 0$ е изпълнено неравенството

$$\frac{\Gamma(\alpha x + \beta)}{|\Gamma(\alpha z + \beta + \frac{1}{2})|} \leq A \exp\left(\frac{\pi\alpha}{2}|y|\right).$$

Доказателство. Съгласно формулата на Стирлинг за $|\arg z| < \pi$ е в сила представянето

$$\Gamma(z) = \sqrt{2\pi} \exp\left\{\left(z - \frac{1}{2}\right) \ln z - z\right\} \{1 + \gamma(z)\}.$$

При това каквото и да е $0 < \varepsilon < \pi$, $\lim_{z \rightarrow \infty} \gamma(z) = 0$, щом $|\arg z| \leq \pi - \varepsilon$. Следователно съществува $0 < r < +\infty$, такава, че $\frac{1}{2} \leq |1 + \gamma(z)| \leq \frac{3}{2}$ при условие, че $\operatorname{Re} z \geq 0$ и $|z| \geq r$. Тогава, ако $x \geq 0$ и $\alpha x + \beta \geq r$,

$$\begin{aligned} \Gamma(\alpha x + \beta) &\leq 3\sqrt{\frac{\pi}{2}} \exp\left\{\left(\alpha x + \beta - \frac{1}{2}\right) \ln(\alpha x + \beta) - \alpha x - \beta\right\} \\ &\leq 3\sqrt{\frac{\pi}{2\beta}} \exp\{(\alpha x + \beta) \ln(\alpha x + \beta) - \alpha x - \beta\}. \end{aligned}$$

Дефинираме $l(\alpha, \beta)$ чрез

$$l(\alpha, \beta) = \max_{0 \leq x \leq r} \frac{\Gamma(\alpha x + \beta)}{\exp\{(\alpha x + \beta) \ln(\alpha x + \beta) - \alpha x - \beta\}}$$

и означаваме $L(\alpha, \beta) = \max\left\{3\sqrt{\frac{\pi}{2\beta}}, l(\alpha, \beta)\right\}$. Тогава за всяко $x \geq 0$ е изпълнено неравенството

$$\Gamma(\alpha x + \beta) \leq L(\alpha, \beta) \exp\{(\alpha x + \beta) \ln(\alpha x + \beta) - \alpha x - \beta\}.$$

Също така за $x = \operatorname{Re} z \geq 0$ и $|z| \geq r$ е в сила неравенството

$$\begin{aligned} &\left|\Gamma\left(\alpha z + \beta + \frac{1}{2}\right)\right| \\ &\geq \sqrt{\frac{\pi}{2}} \exp\left\{(\alpha x + \beta) \ln\left|\alpha z + \beta + \frac{1}{2}\right| - \alpha y \arg\left(\alpha z + \beta + \frac{1}{2}\right) - \alpha x - \beta - \frac{1}{2}\right\} \\ &\geq \sqrt{\frac{\pi}{2e}} \exp\left\{(\alpha x + \beta) \ln(\alpha x + \beta) - \left(\frac{\pi\alpha}{2}\right)|y| - \alpha x - \beta\right\}, \end{aligned}$$

или все едно неравенството

$$\left| \Gamma \left(\alpha z + \beta + \frac{1}{2} \right) \right|^{-1} \leq \sqrt{\frac{2e}{\pi}} \exp \left\{ -(\alpha x + \beta) \ln(\alpha x + \beta) + \frac{\pi \alpha}{2} |y| + \alpha x + \beta \right\}.$$

Дефинираме

$$m(\alpha, \beta)$$

$$= \max_{|z| \leq r, \operatorname{Re} z \geq 0} \left| \Gamma \left(\alpha z + \beta + \frac{1}{2} \right) \right|^{-1} \exp \left\{ (\alpha x + \beta) \ln(\alpha x + \beta) - \frac{\pi \alpha}{2} |y| - \alpha x - \beta \right\}.$$

и означаваме $M(\alpha, \beta) = \max \left\{ \sqrt{\frac{2e}{\pi}}, m(\alpha, \beta) \right\}$. Тогава за всяко $z = x + iy$ с $x \geq 0$ е изпълнено неравенството

$$\left| \Gamma \left(\alpha z + \beta + \frac{1}{2} \right) \right|^{-1} \leq M(\alpha, \beta) \exp \left\{ -(\alpha x + \beta) \ln(-\alpha x + \beta) + \frac{\pi \alpha}{2} |y| + \alpha x + \beta \right\}.$$

Остава да дефинираме $A(\alpha, \beta) = L(\alpha, \beta)/M(\alpha, \beta)$.

Л е м а 2. Ако $a > 0$, $\lambda > 0$, $\delta > -\frac{1}{2}$ и $0 < \mu < 2\lambda$, системата

$$\left\{ \exp(-at^\lambda) t^{\mu n + \delta} \right\}_{n=0}^{\infty}$$

е пълна в пространството $L_2(0, +\infty)$.

Доказателство. За $\operatorname{Re} z > -\frac{\delta + \frac{1}{2}}{\mu}$ и $q \in L_2(0, +\infty)$ дефинираме

$$(8) \quad Q(z) = \int_0^{\infty} \exp(-at^\lambda) t^{\mu z + \delta} q(t) dt.$$

Функцията $Q(z)$ е холоморфна в полуравнината $\operatorname{Re} z > -\frac{\delta + \frac{1}{2}}{\mu}$. Това е следствие от (абсолютно) равномерната сходимост на интеграла от дясно на (8) във всяка ивица от вида $-\frac{\delta + \frac{1}{2}}{\mu} < \operatorname{Re} z < x_0$, която от своя страна следва от неравенството на Шварц и допускането, че функцията $q \in L_2(0, +\infty)$.

Функцията $Q^*(z)$, дефинирана чрез $Q^*(z) = Q\left(\frac{z-\delta}{\mu}\right)$, е холоморфна в полуравнината $\operatorname{Re} z > -\frac{1}{2}$ и в тази полуравнина е валидно интегралното представяне

$$Q^*(z) = \int_{-\infty}^{\infty} \exp(-zu) q^*(u) du,$$

където

$$q^*(u) = \exp \{-a \exp(-\lambda u) - u\} q(\exp(-u)).$$

Да означим

$$T = \max_{u \in (-\infty, +\infty)} \exp \left\{ -a \exp(-\lambda u) - \frac{u}{2} \right\}.$$

Понеже за всяко $u \in (-\infty, +\infty)$ е изпълнено неравенството

$$|q^*(u)| \leq T |q(\exp(-u))| \exp \left(-\frac{u}{2} \right),$$

функцията $q^*(u)$ е от пространството $L_2(-\infty, +\infty)$. Тогава от формулата на Парсевал за преобразуването на Лаплас на функциите от това пространство ([6], с.252, (2)) следва, че

$$(9) \quad \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} |q^*(u)|^2 du = \int_{-\infty}^{\infty} |Q^*(iy)|^2 dy.$$

За $z = x + iy$ с $x \geq 0$ получаваме, че

$$\begin{aligned} |Q(z)|^2 &\leq \int_0^{\infty} \exp(-2at^\lambda) t^{2(\mu x + \delta)} dt \int_0^{\infty} |q(t)|^2 dt \\ &= \left(\frac{1}{\lambda} \int_0^{\infty} |q(t)|^2 dt \right) (2a)^{-\frac{2}{\lambda}(\mu x + \delta)} \Gamma \left(\frac{2\mu}{\lambda} x + \frac{2\delta + 1}{\lambda} \right). \end{aligned}$$

Дефинираме за z с $\operatorname{Re} z > -\frac{\delta + \frac{1}{2}}{\mu}$ функцията $\tilde{Q}(z)$ чрез

$$\tilde{Q}(z) = \frac{(2a)^{\frac{1}{\lambda}(\mu z + \delta)} Q(z)}{\left\{ \Gamma \left(\frac{2\mu}{\lambda} z + \frac{2\delta + 1}{\lambda} + \frac{1}{2} \right) \right\}^{\frac{1}{2}}}.$$

От лема 1 следва тогава, че за $z = x + iy$ с $x \geq 0$ е изпълнено неравенство от вида

$$|\tilde{Q}(z)| \leq K \exp \left(\frac{\pi\mu}{2\lambda} |y| \right).$$

Да допуснем, че $Q(n) = 0$ за $n = 0, 1, 2, \dots$. Тогава и $\tilde{Q}(n) = 0$ за $n = 0, 1, 2, \dots$ и тъй като $\frac{\pi\mu}{2\lambda} < \pi$, от теоремата на Карлсон ([3], с. 195, 5.8.1) следва, че $\tilde{Q} \equiv 0$, т.е. $Q \equiv 0$ в полуравнината $\operatorname{Re} z > -\frac{\delta + \frac{1}{2}}{\mu}$. Но тогава $Q^* \equiv 0$ в полуравнината $\operatorname{Re} z > -\frac{1}{2}$ и от (9) получаваме, че

$$\int_{-\infty}^{\infty} |q^*(u)|^2 du = 0.$$

Това води до извода, че функцията $q^* \sim 0$ (т.е. е почти навсякъде равна на нула в интервала $(-\infty, +\infty)$), а следователно и $q \sim 0$ в интервала $(0, +\infty)$.

З а б е л е ж к а. Твърдението на лема 2 е валидно и за по-общата система от функции $\{E(t)t^{\mu n + \delta}\}_{n=0}^{\infty}$ ($\mu > 0$, $\delta > -\frac{1}{2}$) при условие, че E е измерима и съществуват $A > 0$, $a > 0$ и $\lambda > 2\mu$, такива че

$$|E(t)| \leq A \exp(-at^\lambda)$$

за $t \in (0, +\infty)$ и освен това $E(t) \neq 0$ почти навсякъде в интервала $(0, +\infty)$.

3. Пълнота в $L_2(-\infty, +\infty)$ на системата

$$(10) \quad \{W_\sigma(\omega n, t)\}_{n=0}^{\infty}$$

Т е о р е м а. Системата (10) е пълна в пространството $L_2(-\infty, +\infty)$, ако $0 < \omega < \frac{4}{3}$ и $\operatorname{Re} \sigma > -\frac{1}{2}$.

Доказателство. Нека комплексната функция $h \in L_2(-\infty, +\infty)$. Дефинираме за z с $\operatorname{Re} z > -\frac{1}{2} - \operatorname{Re} \sigma$ функцията

$$H_\sigma(z) = \int_{-\infty}^{\infty} W_\sigma(z, t) h(t) dt.$$

От (3) следва, че

$$H_\sigma(z) = \cos \frac{\pi(z + \sigma)}{2} \int_0^{\infty} U_\sigma(z, t) \varphi(t) dt + \sin \frac{\pi(z + \sigma)}{2} \int_0^{\infty} V_\sigma(z, t) \psi(t) dt,$$

където $\varphi(t) = h(t) + h(-t)$ и $\psi(t) = h(t) - h(-t)$. Очевидно всяка от функциите φ и ψ е от пространството $L_2(0, +\infty)$.

От теорията на преобразуването на Фурие в пространството $L_2(0, +\infty)$ и в частност от съответната теорема на Планшерел ([4], с. 64-65, теорема 2.3) следва съществуването на функции f и g от това пространство, такива че

$$\lim_{\lambda \rightarrow +\infty} \int_0^{\infty} \left| f(u) - \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\lambda} \cos tu \varphi(t) dt \right|^2 du = 0,$$

$$\lim_{\lambda \rightarrow +\infty} \int_0^{\infty} \left| g(u) - \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\lambda} \sin tu \psi(t) dt \right|^2 du = 0,$$

Също така са изпълнени и равенствата

$$(11) \quad \lim_{\lambda \rightarrow +\infty} \int_0^{\infty} \left| \varphi(t) - \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\lambda} \cos tu f(u) du \right|^2 dt = 0,$$

$$(12) \quad \lim_{\lambda \rightarrow +\infty} \int_0^{\infty} \left| \psi(t) - \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\lambda} \sin tu g(u) du \right|^2 dt = 0.$$

Дефинираме за z с $\operatorname{Re} z > -\frac{1}{2} - \operatorname{Re} \sigma$ функцията \tilde{H}_σ чрез

$$\begin{aligned} \tilde{H}_\sigma(z) = & \sqrt{\frac{\pi}{2}} \left\{ \cos \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} f(u) du \right. \\ & \left. + \sin \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} g(u) du \right\}. \end{aligned}$$

Фактически $\tilde{H}_\sigma \equiv H_\sigma$. За да се убедим в това, дефинираме за $0 < \lambda < +\infty$ функцията $H_{\sigma,\lambda}$ чрез

$$\begin{aligned} H_{\sigma,\lambda}(z) &= \int_{-\lambda}^{\lambda} W_\sigma(z,t) h(t) dt \\ &= \cos \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \int_0^{\lambda} U_\sigma(z,t) \varphi(t) dt + \sin \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \int_0^{\lambda} V_\sigma(z,t) \psi(t) dt. \end{aligned}$$

Ако означим

$$\begin{aligned} f_\lambda(u) &= \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\lambda} \cos tu \varphi(t) dt, \\ g_\lambda(u) &= \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\lambda} \sin tu \psi(t) dt, \end{aligned}$$

след размяна на реда на интегриранията получаваме, че

$$\begin{aligned} H_{\sigma,\lambda}(z) = & \sqrt{\frac{\pi}{2}} \left\{ \cos \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} f_\lambda(u) du \right. \\ & \left. + \sin \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} g_\lambda(u) du \right\}. \end{aligned}$$

Тогава

$$\left| \tilde{H}_\sigma(z) - H_{\sigma,\lambda}(z) \right|$$

$$\leq \sqrt{\frac{\pi}{2}} \left\{ \left| \cos \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \right| \left| \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} (f(u) - f_{\lambda}(u)) du \right| \right. \\ \left. + \left| \sin \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \right| \left| \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} (g(u) - g_{\lambda}(u)) du \right| \right\}$$

Но

$$\left| \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} (f(u) - f_{\lambda}(u)) du \right|^2 \\ \leq \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{2(x+\operatorname{Re}\sigma)} du \int_0^{\infty} |f(u) - f_{\lambda}(u)|^2 du, \\ \left| \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} (g(u) - g_{\lambda}(u)) du \right|^2 \\ \leq \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{2(x+\operatorname{Re}\sigma)} du \int_0^{\infty} |g(u) - g_{\lambda}(u)|^2 du.$$

Следователно за z с $\operatorname{Re}z > -\frac{1}{2} - \operatorname{Re}\sigma$ е изпълнено $\lim_{\lambda \rightarrow +\infty} H_{\sigma,\lambda}(z) = \tilde{H}_{\sigma}(z)$.
Но, от друга страна, $\lim_{\lambda \rightarrow +\infty} H_{\sigma,\lambda}(z) = H_{\sigma}(z)$ и следователно

$$H_{\sigma}(z) = \cos \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} f(u) du \\ + \sin \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{z+\sigma} g(u) du.$$

От горното представяне може да се заключи, че функцията $H_{\sigma}(z)$ е холоморфна в полуравнината $\operatorname{Re}z > -\frac{1}{2} - \operatorname{Re}\sigma$ и освен това, че в полуравнината $\operatorname{Re}z \geq 0$ е в сила неравенство от вида ($L = \text{const}$)

$$(13) \quad |H_{\sigma}(z)| \leq L \left\{ \Gamma\left(x + \operatorname{Re}\sigma + \frac{1}{2}\right) \right\}^{\frac{1}{2}} \exp\left(\frac{\pi|y|}{2}\right)$$

Наистина съществува константа $B = B(\sigma) > 0$, такава че за всяко $z = x + iy$ са изпълнени неравенствата

$$\left| \cos \frac{\pi(z+\sigma)}{2} \right| \leq B \exp\left(\frac{\pi|y|}{2}\right)$$

$$\left| \sin \frac{\pi(z + \sigma)}{2} \right| \leq B \exp \left(\frac{\pi|y|}{2} \right)$$

Неравенството на Шварц за z с $\operatorname{Re} z \geq 0$ дава

$$\begin{aligned} & \left| \int_0^{\infty} \exp \left(-\frac{u^2}{2} \right) u^{z+\sigma} f(u) du \right|^2 \\ & \leq \int_0^{\infty} \exp \left(-\frac{u^2}{2} \right) u^{2(x+\operatorname{Re}\sigma)} du \int_0^{\infty} |f(u)|^2 du = \frac{1}{2} \Gamma \left(x + \operatorname{Re}\sigma + \frac{1}{2} \right) \int_0^{\infty} |f(u)|^2 du \end{aligned}$$

и аналогично

$$\begin{aligned} & \left| \int_0^{\infty} \exp \left(-\frac{u^2}{2} \right) u^{z+\sigma} g(u) du \right|^2 \\ & \leq \frac{1}{2} \Gamma \left(x + \operatorname{Re}\sigma + \frac{1}{2} \right) \int_0^{\infty} |g(u)|^2 du. \end{aligned}$$

Ако дефинираме L чрез

$$L = \frac{B}{2\sqrt{2}} \max \left\{ \left(\int_0^{\infty} |f(u)|^2 du \right)^{\frac{1}{2}} ; \left(\int_0^{\infty} |g(u)|^2 du \right)^{\frac{1}{2}} \right\}$$

получаваме неравенството (13).

Дефинираме функцията H_{σ}^* в полуравнината $\operatorname{Re} z > -\frac{1}{2} - \operatorname{Re}\sigma$ чрез

$$H_{\sigma}^*(z) = \frac{H_{\sigma}(z)}{\{\Gamma(x + \operatorname{Re}\sigma + 1)\}^{\frac{1}{2}}}.$$

От лема 1 тогава следва, че ако $\omega > 0$, в полуравнината $\operatorname{Re} z \geq 0$ е изпълнено неравенството ($M = LA^{\frac{1}{2}}$)

$$(14) \quad |H_{\sigma}^*(\omega z)| \leq M \exp \left(\frac{3\pi\omega}{4} |y| \right)$$

Да допуснем, че $\omega < \frac{4}{3}$ и че

$$\int_{-\infty}^{\infty} W_{\sigma}(\omega n, t) h(t) dt = 0$$

за всяко $n = 0, 1, 2, \dots$. Това води до $H_{\sigma}^*(\omega n) = 0$ за $n = 0, 1, 2, \dots$. От (14) и от теоремата на Карлсон следва, че $H_{\sigma}^* \equiv 0$, а тогава и $H_{\sigma} \equiv 0$ в полуравнината $\operatorname{Re} z > -\frac{1}{2} - \operatorname{Re}\sigma$.

Каквото и да е $n = 0, 1, 2, \dots$, точката $2n - \sigma$ е от тази полуравнина, тъй като $2n > -\frac{1}{2}$ за всяко $n = 0, 1, 2, \dots$. От $H_\sigma(2n - \sigma) = 0$ за $n = 0, 1, 2, \dots$ следва, че

$$(15) \quad \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{2n} f(u) du = 0$$

за $n = 0, 1, 2, \dots$ и съгласно лема 2 функцията $f \sim 0$ в интервала $(0, +\infty)$.

Аналогично равенствата $H_\sigma(2(n + \frac{1}{2}) - \sigma) = 0$ ($n = 0, 1, 2, \dots$) или все едно

$$(16) \quad \int_0^{\infty} \exp\left(-\frac{u^2}{2}\right) u^{2n+1} g(u) du = 0, \quad n = 0, 1, 2, \dots,$$

водят до заключението, че $g \sim 0$ в $(0, +\infty)$. Но тогава следва, че всяка от функциите φ и ψ е почти навсякъде равна на нула в интервала $(0, +\infty)$, тъй като (11) и (12) водят до равенствата

$$\int_0^{\infty} |\varphi(t)|^2 dt = \int_0^{\infty} |\psi(t)|^2 dt = 0.$$

От равенствата $2h(t) = \varphi(t) + \psi(t)$ и $2h(-t) = \varphi(t) - \psi(t)$, които са изпълнени за всяко $t \in (0, +\infty)$, следва, че $h \sim 0$ в интервала $(-\infty, +\infty)$.

Частният случай $\omega = 1$ и $\sigma = 0$ води до пълнотата в пространството $L_2(-\infty, +\infty)$ на системата (1), от която, както вече беше изтъкнато, следва пълнотата в същото пространство на системата функции на Ермит (2).

При $\omega = 1$ и $\sigma = k$ ($k = 1, 2, 3, \dots$) получаваме, че системата

$$\left\{ \exp\left(-\frac{t^2}{2}\right) H_{n+k}^*(t) \right\}_{n=0}^{\infty},$$

или все едно системата

$$\left\{ \exp\left(-\frac{t^2}{2}\right) H_{n+k}\left(\frac{t}{\sqrt{2}}\right) \right\}_{n=0}^{\infty},$$

е също пълна в пространството $L_2(-\infty, +\infty)$. Този последен извод е може би неочакван, тъй като каквото и да е $k = 1, 2, 3, \dots$, системата

$$\left\{ \exp\left(-\frac{t^2}{2}\right) H_{n+k}(t) \right\}_{k=0}^{\infty}$$

не е пълна в $L_2(-\infty, +\infty)$ - тя е истинска част от системата функции на Ермит.

З а б е л е ж к а. При доказателството на пълнотата на системата (10) в пространството $L_2(-\infty, +\infty)$ всъщност бяха използвани два частни случая на лема 2, съгласно които от равенствата (15), респ. (16) следва, че $f \sim 0$, респ. $g \sim 0$ в интервала $(0, +\infty)$. Последните заключения могат да бъдат направени и без да се привлича лема 2, а именно като се

прибегне до теоремата за единственост на класическото преобразуване на Фурие, както например при доказателството на твърдението от с. 431 на [5]. Ще изтъкнем обаче, че лема 2 изобщо не може да бъде доказана по "маниера" на доказателството на току-що споменатото твърдение и в частност това е така, когато $\frac{\lambda}{\mu} < 1$.

ЛИТЕРАТУРА

1. Бейтман, Г., А. Ердeйи. Высшие трансцендентные функции. М., I, 1973; II, 1974.
2. Градштейн, И. С., И. М. Рыжик. Таблицы интегралов, сумм, рядов и произведений. М., 1962.
3. Тичмарш, Е. Теория функций. М., 1980.
4. Джрбашян, М. М. Интегральные преобразования и представления функций в комплексной области. М., 1966.
5. Колмогоров, А. Н., С. В. Фомин. Элементы теории функций и функционального анализа. М., 1976.
6. Doetsch, G. Handbuch der Laplace-Transformation. I, Basel, 1950.

Постъпила на 27.I.1989 г.